

10. OppetusPalwet

1826

Kui üks ehk teine asi, lugu, juhtumine ehk mõtte inimene süüdistab
 ajab õige üles ärratab ehk ligutab, et ta Jummalat omma süüdistat
 ellawalt meletuletab, ja waimus temmaga räägib; omma süüdistat
 temma ees lahti teeb; temma jurest ehk abbi õfides; temmale ehk
 tammu andes; ehk emast usfus ja lotuses temma hokers jättes; ehk
 omma patto hädda temma ette kaebades: siis, kui inimene sedda
 on tegemas, siis ööloakse sedda Jummalat paluwa, ehk palwet
 tegewa.

Ni mittokord kui mõislik inimene mõistlikult palwet on tegge-
 mas, siis tunneb temma tasfart ja pühkiffewa liikumist süüdamas,
 ja allandab emast hing ja meel Jummalale ette, kedda liggi heab ollawat
 sedda kuulmas ja räägemas: ning kui ta nenda Jofanda palle ees tem-
 maga rääkimas, ja palwet ^{on} pühtades ^{mas} on seismas; siis on ta süüdistat
 ja hinge Jummalale pühkiffemas; waggaduses, usfus ja lotuses emast
 rinnitamas; õiget ja Jummalale meeleparralist nõud ihho ja hinge heaks
 wõtmas; omma nõddrustest emast lahkipeastmas, ja kõige küsajaste
 wasto wõimust püidmas ja iggatfemas.

Seespe siis helda Jofa ja meie Omisteggija Jofuse Kristuse armo-
 nou, ^{niis} ~~kui~~ meid nästakse paltuda ja kindlaste palwes seista, et laie,
 maks headuse ja Jummalale laste nõbduse polest wõisime jada; ning
 et meid jõudu jaoks ollema, eksitawat küsajast ärrawõita, ja kindla
 melega Jofanda kutsumist möda käia, kuida Omisteggija Matt: 26, 41
 maniffedes ülleb: walwage ja palluge, et teie küsajuse jisse ei ja;
waim on küll walms, agga lihha on nõdder; ja kuida pühha Paulus
 1. Tesjalonina ramato 5 p. 17 ja 23. j. kimitab, kui ülleb: Palluge
lõpmata Jummalat, et se rahho Jummal isfi teid läbbi ja läbbi püh-
kiffeks, ja kõik mis teid on; et waim ja hing ja ihhu jaoks hoitud
ilmalaitmata.

Meie pallume siis Jummalat, ei mitte Jummalale, waid omma
 emese pühkiffuse meeleparrandamise päärrast, et süüda puhhas ja
 teggu ja ellu õige jaoks ollema; et õnnepäwil, nihäski kui ~~ta~~ hädwar
 ja wawas, Jummal ^{ikra} meles jaoks seisima, nenda et sedda kõige omma
 elluga jõuaksime auustada; temma armoandid tämmolikult pruukida,
 ja kuruastust ja wawa, mis ta meile läkkitab, allandliko tasfandusega
 heaks wõtta, ning kindlad ses lotuses olla, et meile wimaks kõik meile
 heaks saab tullema, kui süüdamest Jofanda pole hoiaime.

#

et sedda ei oller^s/mis Ewangeljumis-ööldarje:

Matt: 15, 8. Tahwas tulleb minno liggi omma suuga, ja auustab
minä omma mokkadega; agga nende südda on
kangel minust ärna. *)

2 - Teine palwe: tulgo meile firmo rüü. Koik maailm omma nimmetamata lodustega on Summala rüü, mis jo meie pallunata janud kullema. agga nimmetab Omisteggija, õiget Summala ja lemna tahtmise tundmist, ning jedita head, mis se jamma tundmine hinge ja õige ello juhatamisses ja meie pühkijemisses sadab, waimolikus. Summala rigis: ning pallume jü felle palwega, et Summal meid ja koik inimisi lemna tahtmist loetundmisele tahhaks aivata.

3 - Kolmas palwe: firmo tahtmine fündiro kui taewas, renda ka maa peal. et meie jo jün kadduwas ja walmistamis palwes Summala tahtmist renda jüarjime täida ja tehha, kuidas jüfjad hinged jedita taewarigis ümoga täidwad ja tewad.

4 - Neljäs palwe: ämma meile meie iggapärawast leiba. Sellega pallume, et helde isä armolikus meile jedita tahhaks jaggade, mis meie ello ja ihho ülespidamisses barwis lähheb.

6 - Kuus palwe: ärra jada meid mitte küsatusse jü. Et meie emmest pattume jüdda; meie himmid ja ihkaldamised, ning ka kõi fiki imimeised jaggedaste püidwad eksitada ja kurjale rihtutada: jü õppe tarise meid jelle palwega jedita nõudma, et küsatusse ja küsamisse kõrral Summal meile kindlust tahhaks anda, meid loetada, et meie ei langes, egga pattu beeks, egga omma hinge jüiga roostmaks.

5 - Wies palwe: ämma meile andeks meie wõllad, kui ka meie andeks ämmase omma wõlglastele. Et jedita päwa kül mitte imimeise ellus polle, et ka hojisi jüida Summala es oheks janud ollema; waid ehk jedita himustas, räkis ehk leggi, mis Summal kelab; ehk et jedita jätis teggemata, mis Summala tahtmise järnde oheks pidand teggema: jü jellepärast Summalaga wõlga ollema es jüidlasteks jama, mis wõllaks ja jedita Summala wõlgrikus arwatama. Pallume jü wiendama palwega, et helde Jüa meiega tahhaks nämmatada, egga meie üllepääst mistest ehk holetuse jüidest ei mide, egga toistes jedita kahju ja waeu tulla, mis neist wõiks jündida ja tulla: ning kui jedita palludes iggasse, pallume ka üht aego, et Summal meid nämmatliku ja leppija jüddant tahhaks anda, mis heal meile andeks ämmaks ja head beeks neile, kes meie wasto eksimeid.

Wimste Jüa meie palwe formadega ämmame meie emmas nimlas usjus ja lotuses helde taewase Jüa holets, et ta meiega renda jaab teggema, kuidas jüddamist olleme pallunud; jedita et lemna kääs koik jüud ja koik wäggi, mis omma rikis, ning jüiska meid ja meie jüddant on wallifemas. Amen! se on: toeste tosti!

✓ Tak wiisid!
jeon

11. Oppetus.

Pühast ristimisest. Seadust/teppu

Omisteggija Jēsus Kristus on kaks leppesüda ristirahwale petawaks ja prugitawaks jüddant ja nimilant; toine on pühha ristimine, ja toine pühha õhtofömaceg, mis mõlemad sakramentid nimmetakse: agga se jamma wõeras forma sakrament, tähhendab Summala armu, mis lemna meile nähtawa asjaga näggematalt parakub, kui meie pühha ja kallimele uendamise ja parrandamise toetusega jedita omma pühkijemisses olleme iggatsemas ja wastowõtmas.

Teine Eliise Omisteggija kääs ja tahtmine, et koik, kes lemna armooppetust undma janta, ja jedita head jüddamist tahtwad wastowätta, jelle järrele näia, ellada ja tehha, ning jelle läbbi Jēfuse Kristuse toetust osalises ja jedita, et need kolmeains Summala nimmel Jēfuse tunnustajaks pidri jedita ristitama; kuidas Matt: 28, 19. ütleb ja omma Süngrikele nimilab kui ülle: minge ja õppetage koik rahwast, ja ristige need Jüa, ja Pöja, ja pühha Waimo nimmel.

Sellefirmatse Kristuse näsoföma peale ristitakse need, kes ristimimeisses iggatsewad jedita jada; renda ellada, kuidas wägga ristimimeise kookhus on, ja Kristuse järrele näimise läbbi õntfaks jada.

Kui jü üht inimest ristitakse, jü wõetakse jedita ristikogoduse wasto, ja pämmakse jedita ristimimeise nimme alla; jelle toetusega Summala polest, et kui renda, kuidas ristimise kõrral Summalale ja Jēfusele on lubbamas, et pühkaste ja puhtaste tahhad ellada, et Summal jedita jü armoga ommaks lappes wõttab, ja jedita Jēfuse pärrest ja lemna armu läbbi õntfaks teeb: kuidas needfirmatse Omisteggija formad õppetawad, mis Mark. Ewangeljumis 16 p. 15 ja 16 f. jefawad: jefawad:

Mark: 16, 15. 16. Minge kõige maailma, ja kulutage armooppetust kõige lomale. Kes usub, ja redita ristitakse, se peab õntfaks jama; agga kes ei usju jedita peab hukkamõisletama.

Need fömmad: kes usub, tähhendawad ja üllewad jedita: kes Jēfuse jedita armooppetust jummalikult toetusega jedita wastowõttab;

Im -

ja tamma andma, et tasmeid süü lumaostada, ja omna forma õppeluse läbbi pimmeduse meelwälist peasta, ning ja tõekundmise ja tõellegemise läbbi Jummalalappins ja iggawese elts perrijain, aidata, kui heal meel temma kulfumist kuleme, ja selle järrel kindlaste käime.

Kui jedda firmaost armu tahhame wastawõtta, ja Jummalalaua le nimma: siis peame emast mõistlikult ja kõige hõlega selle wastawalmistama, et jedda hinge head emestele jada, mis tefus krus tus sellega meile sowib jaggata, ja mis walludes temma käest iggawese. Agga se on se walmistamine, et isfiemast läbbiraksume, ja Jummalalaua es; om juddameetumistuse järrel, kohkut emeste peäle mõistame: mis nenda jumib, ja nenda peab firmidima, et mis isfiemast tõsifelt küsime, kes, ja mis jaggused olleme; kuidas olleme näinud, teinud ja elanud; nenda, et lügarim meid ei pettaks; ei meie siid meie eest ärrapüidaks; agga meid nende pärrast püiaris wabandada: waid, et selguste näekime, kui palju meid wõlga Jummalaga ja krostmist omma ülleastmist pärrast temma ees.

Jedda tehkes, arwab inimene omma hinge lagga ja omma nõlbdust ärra, et selget teadust omma juddame tummistuse läbbi ja temma käest emese pärrast jada: ning lullelab siis emese meel, kuidas temma emese kõhhas ellanud ja olnud; mis jaggused Jummalalaua käes wasto temma forma, mõtte ehk teoga olers jahtund õksime, ja siid emesele fama; ehk, et jedda olers teinud, mis Jummalalaua kelab teggemast; ehk, et jedda olers teggemata jätanud, mis Jummalalaua käesib teha. Siis, kui jedda tõsife felt nenda olleme teggemas, et isfiemast, omma nõdrust ja omma patto siid õiete tunda: siis olleme kohkut mõistmas emese peäle, ja isfiemast läbbiraksumas, kuidas kirri õppetab, et peab firmidima:

1. Korin. 11, 27. ja siimene kalfugo isfiemast läbbi, ja nenda joga temma seot leiwast, ja joga se karrika seest; sest kui meie kohkut mõista me isfiemaste peäle; siis ei mõisteta mitte meie peäle kohkut.

Nimitto korid, kui nenda tõsifelt Jummalalaua ja omma hinge teadawalt temmeõlga arwu olleme teggemas isfiemaste pärrast, õendab juddameetumistuse (paljogi) meie ette, ja kaebabad meie mõttes paljogi

mie peäle, et kurwaotud juddame ja halleda melega Isjanda ette, kelle ees meie teadawad ja teadmetad siid auwali kud on, emast waeseks ja pattu eks peame tunnistama, ja Prohwet Isjaiaga ütlemas: meie ülleastmist juddame on palju simo ees. Jefa 59, 12. ning mõistame siis färmolikult omma juddame tunda, mähter dune Omnisõleggija holerandmine meie hinge õmmistuse pärrast, et meid kähkud temma armolaua käia, ja temma forma mällestada; ning et mitte jedda tehkes isfiemast läbbiraksumas, et hõleto judda ülleastmist, ja et isfiemast omma waimoliso waesuse polest õiete jaakfime tunda, ja jedda teadma, et õksija ke peäle olleme fattund; ning et tõsife kähkel: jemisega õigel ajal armonaksumise ajal mõistansime ümberpöörda, juddamest kähkeda, omma siid, Jummalalaua andeks palkuda, ja ues ellus Isjanda ees käia, ja E

Seepse se nõu, mis Jummalalaua ja Jefuse armo järrel Jummalalaua armul käime, et parremaks jada käikpiddi juddame nõude ja ello wiisi polest; et purttad juddamest wõrkfime olla; rõmoga ja tuddimatalt teha, mis kohkus, ja mis õige ja parrao selle ees, kes fallajaste näeb; nenda, et meiega Jefuse kallil jätme järrel, pühkifetus jaakfime ollema Jummalalaua tõe fees, ja temma forma tõe läbbi, mis temma omma poja läbbi meile andnud kullutand.

Seot mitte kü, et agga sel korral, mil Jummalalaua armolaua wasto emast walmistame, käis jedda, mis finfammas nimmetud ja fählon, dut, teme, ja omma juddame tumeme, ümberarwame ja kähkeme; waid peame ka pärrast, kui jedda kallist armu olleme wastawõtnud, ja selle õksalifeks janud, kõige juddame ja murrega selle eest hõolt kandma, et ues ellus jaakfime käima, se on: käis jedda jätma, ja omestest ärraheldma, mis meie judda meile siis andnud, ja mis meie mõttes me peäle kaeband.

Kes umbfost melest, se on: arwamata ja õige walmistamata selle pühha asja jure lähkeb; ei emast polle kähkud läbbiraksumas, ei kohkut emese peäle mõista; ei nendega leppida, ei kelle wasto olers. meheaiquost ja wakkedamist olers olnud, agga siida ehk siiparr pärrast; ehk kes selle järrel kui ta Isjanda armul käinud, ei kogyniste ello parrandamise eest hõolt lakha kanda, se on nõlwat umalt Jefuse laua jure käimas ja käimas olnud. Nijagguste pärrast õppetab ja ülleb kirri nenda:

1. Korin. 11, 27. = 29: Kus ial jedda leiba söeb, ehk Isjanda karrika seest jooob nõlwat umal wiisi, sel on Isjanda ihust ja werrest siid: agga inimene kähkud isfiemast läbbi, ja nenda joga temma seot leiwast, ja joga selle karrika seest; sest kes nõlwato söeb ja jooob, se söeb ja jooob isfiemesele nõlbhust.

Nenda on na needri kolwatumalt Jofanda laual Jefuse armu
 wastowotmas, kes mitte ei hinga pühkilemise egga ello parrandamise,
 waid ühe ehk toise ajaliko ja ihho larwituse parrast jima lähkaid;
 et jedda ommas rummaluses wõllewad ja aruawad, kui peaki Summal
 neid ühest ehk teisest ihho wiggast ehk waewast, misra koormatud
 on, felleparrast peestma, et nemmad laual on käinud. Kes jedda
 usfuwad ja lotawad, need potwad emast walle mõlemisega,
 käiwad ning on need ja käimab sefimmane pühha Pauluse maniduse
 joma nende peäle, kui illeb: teie ei pea Summala armu
mitte arjata wastowotma.

ja apnata
 ja apnata

Summala armu ja elakse Jefuse lunnastule leiwa ja winaga,
 ja onnpe üks kōis, mis jagguse leiwaga, kuus agga pühhas leib
 on: sest Omistleggija jagas jedda algmises, seadmise kōrral,
 omma tungritele felle leiwaga, mis omma jomalaua peäl
 wõttis. Kui meie ommal päwil leiwuristega, mis õhtukesed,
 kui liistokafed, lauarahwale jagame; juis on jedda felleparrast
 wifisi wõetud, et jaggamine wifikam ja jõudufam saaks ole-
 ma, kui lauarahwast palju ~~on~~ kogunud.

Leib, kui jedda omistakse, jääb inka selgers leiwaris, egga
 muid emast Jefuse ihhus; nendaparmotsi ka wun inka
 winas jääb; muud kui, et meie agga Jefuse jonnast jedda
 teame, et kui meil omistud leiba ja wina jaetakse, et meie
 juis ka ühlaego Jefuse kristuse ihho toise ihho ja temma
 weire osfalifens jame; ning ~~on~~ juis leib ja wun pühha õhtofoma
 ajas nähtawad, agga Jefuse kristuse tosin ihho ja weiri
 nägematad asjad.

1. Korin: 10, 16: Se omistud karrikas, mis meie omistame, eks fe
 olle kristuse weire osfalimine? fe leib, mis meie murrime,
 eks fe olle kristuse ihho osfalimine? -

Peale jedda õppetab ka kirri, et pühha õhtofoma aaw kōis inimise
 isjäärani ~~lemba~~ lunnastuid, ette ühhe ihhus peab ühendama, kelle
 pea on Jefus kristus; fe on: nenda kuida meie ihhus kōis liik ned
 loine loist aitwad, ja üks toise parrast Summalast ühte on
 seätud; et meie juis ka nendaparmotsi, ja jeddajamma wifitōne
 toist peame aitama, ja iggüks ommal kōhkal emast toise
 heaks ja kasfurs ^{arwama} ~~lõdud~~ olewad.

1 Korin: 10, 17: Üks leib on, nenda on meid palju üks ihho, jst
 meie kōis jame ühe leiwa osfalifens.

Ei olle felleparrast kästku antud, kui tihti, ehk kui jaggedaste
 laual peame käima; waid on jedda inimise, hokers ja temma
 jüddame rittumise hokers, jätud, mil, ehk kui jaggedaste jima jure
 tahhab mima. On kül mitmel fe wüs, et nemmad aastas üht
 päwa laualkäimise päwaks on, ning kui fe iggal aastal kätte
 tulleb, juis jima lähkewad. Jedda wifitōne ei heaks egga
 pahhaks ütelda; muud kui agga jedda felleparrast lähkenda:
 et kui wahhest juhtub, et sel päwal üht ehk toist ollaks, mis
 laual kelaks minnemast, et juis f. terwe aasta käimata
 jäwad, mis juis ^{ka} mitte heaks wõi tulla.

Et ~~üks~~ inimene haige ehk jarmawodi peäl Summala armu
 iggatseb ja wõttab, on isfimeses kül hea; agga kui ta jima
 semiajani holimatalt ja jummalakartmatalt ellanud, ei ja
 ta õmmetige felleparrast, et wümsel lõppokumil, mil hing
 jo kele peäl, ei onnaks; egga Summala ees ka mitte õigeks
 mõistetud. Summala =
armu wõttab,

Nendaks on ka segi üks katjuline äbbauk, et, kui inimene
 haigewodi peäl kaua kathe wahke peäl on, et ei ello egga juma
 pole lakha pöördä; et juis ütlewad: kui korriskand jaab peäl
 käinud; kül juis jaab nähha, mis Summal teeb. Se on selge ja
 wägga laiditaw äbbauk, kuida igga üks isfimesest märkab
 ja mõistab, kes jedda õppetust mis sefimmalses õspetuses pühha
 õhtofomaajaost jellitud, tähhelepammise ja järrelarwamisega
 on luggenud.

Kui üks inimene isfimesest ärra, ommas medes jeggane on
 ehk jampinas, juis wõi sefuggufek mitte Summala armu jaggeda;
 et temmal õiget mõistmist egga polle, egga juis ka mitte tea,
 mis ta teeb; egga wõeta ^{ka} mitte noort rahwast emmine Sum-
 mala armole, kui juis wast, kui nemmad õppetuse al dnuud
 ja lahki jannud.

Eme kui lauarahwast lauale wõetakse, tullewad nemmad
 pihkile, jst et neid Summala jonnast nomida ja manideda,
 neile lähkenda, mis parrast mõistlik ristimimene jima
 lähheb, ja kuida temma Summala ja Jefuse takimise ja
 armonõu järrel seäl peab käima, kui omma hingele
 seot kuida sada, egga mitte nühkufens jua ja jua.

Tähhen saame, et ~~üks~~ se jomine egga jomine üksi, head ei jada, egga
ra mitte üks ürituse ohramine; ehk ~~üks~~ juust agga waeski
ja pattufers. Surmistame: waid, et ommas fiddamus omma fuid
tunnusma, ja toepolest iggatseme ja pallume, et üks wõiksime
jada ommas meelwaimus.

Selle maaduse järrele allandawad lauarat-pihtirahwas
ennast Jummalale ette; tunnistab ennast üllepea jomaga awalikult
waeski ja pattufers; toubab ja labab fiddant ja ellu ~~par~~ Jummalale
abbiga parrandama, ja kõige meelise patto eest ennast hoida; ja
Jummalale ja Jeesuse auuris nenda elada, kuida õige riisi inimise
kabbus on, ja palub wimab, et kui toeste fiddant ja ellu
janud parrandama, et Jummalale temmale fuis, temmale fuid
Jeesuse kiristuse parrast tahhaks andes anda.

Kui jedita tehtud; fuis kullatab oppetaja Jummalale formast,
et Jeesus touband armu heida, ja nende peäle hallastada,
omma fuid ~~nahtelusega~~ kombid mahhajätwad, ja ues ellus wõtwad käia;
ja ~~ning~~ nimmetakse jedita armokulutufers, mis agga neile
heaks sulleb, kes toest jelt omma ellu uendawad, ja Jummalale ees
pühkifus ja õiguse wõtwad käia.

Tähendus.

Sulleb jedita kül juure hingerahjurs arwata ja nimmetada,
et ni mitmed jedita walleustu peawad, kui peaks neile selle
armokulutufega kõige lehtud patto ^{ande} andes andmist kullutata,
ma, ja sellega neile kõik fuis andes andama; nenda, et kõige
kurja parrast, mis ollid leinud, Jummalale ollerid tasfa-
janud, ja temmaga leppind. Willeljamat ekspionist hinge
rahjurs, ^{ei} ~~ei~~ woi kogyaniste olla: jedita ^{sest} ~~sest~~ armokulutust
oppetaja, kui inimise fuid läbbi, ei fuidi ilmas ki pattude
andes andmises pidda, et inimisel meelwada polle, patte
andes anda; waid agga Jummalale üksi, kes jedita keab ja
näeb, kas inimene toeste pattust pöerand, wai mitte. Peale
jedita on selge, et kui Jummalale formast Jummalale polest
armu ja andes andmist kullutakse, jedita agga selle wiisi ja
kombega kullutakse, kui toest elloparrandamist ja fiddame
uendamist janud olla.

Kui õmmetige omma kurja kee peäle jäwad; ei rahheltumist
ommas fiddames tunne, egga ~~and~~ ello parrandamist
egga mele uendamist tahha nõuda.

13. Oppetus

Jummalale forma kuulmist ja praximist

Kui Jummalale forma olleme kuulmas, ehk jedita praximast, fuis
ülleme, kuida wannast olleme oppimist räkima, et Jummalale temme;
et kül meie tedita ei jõua tenida, ehk temmale head teha; waid
kui meie temma peale mõlleme, temma forma kulleme ehk jedita
praxime; fuis kulleme temma wägge, tarkust, õigust ja wõnu
emestele mele, et fiddant ja meelt pühkifusa; usku ja lotust
temma peale kimmitada; jedita temma käest palludes, et jedita
inera mees jõuaksime piddada, ja kõik temma fees teha,
rähida ja nõuda; ja jedita tehes, armame temmale korraste
ke wäljastpiddise kombega au, ning allandame ennast
temmale ette.

Laul 95, 6. Tulge! kumardagem ja nirkutagem; heitkem põl-
wile mahha tehowa pale ette, kes meid on teinud.

Meie praxime Jummalale forma ehk üksi omma käe peäl; ehk
hulgakeste omma kodokondiste, omma peure ja lastega;
ehk meie lähkeme pühha rotta, koggoduses Jummalale auu
anda, ja jedita palluda. Olgo nüüd, et kodokondises praigas, ehk
pühhaskojas awalikult kutwatega ja wõerastega Jumma-
lat olleme tenimas; fuis peame jedita kõige allanduse, ja tasfa-
duse ja pühkifusa wiisiga heggema, et Jummalale faaks auustus,
ja et meid ~~emestele~~ isse emestele fiddame üllendamist Jummalale
tolle pole; woi kimmilust ja üllendatamist surmaksime
ollwad, nenda, et meie all mitte üks päi nis forma kuuljad,
waid ka forma heggijad faaksime olla.

Awaliksu Jummalale tenistust pöetakse ^{pühhaskojas} hingamise päwal,
mis Jummalale pühkifus peab olla, ^{pühhaskojas} pühhaskojas;
kidame, tämmame ja pallume seal Jummalale tänno; ja
kiduse laulude ja palwatega, ja olleme jutlust ja Jummalale temme
forma kuulmas, et Jeesus tahtmist meelulleta; ennast
nurrifemata temma tahtmist alla heida; kõik omma murret
temma hales jätta, ja jõudu iggatsemas laidmalal ellada,
ning tüddimufeta teha, mis kullumise järrele kabbus teha.

On se fuis üks pühha röttu, mis parrast, mis parrast
inimiseid pühha rotta koggowad; ning, et se nenda, se parrast
nimmetakse sefuggust koggodust pühha risti koggoduses, et
ta pühkifus on nõudmas, ja omma pühkifemise parrast korratud.

12

*). Tähendus: On mõnes, ehk mitmeski riikhel-
komas sedda rummaluot, et inimised piisikefi lapsi
kierriuse towad ja kawatwad, et need sinatjed
wäetumad kül ei sedda wäthemakki märkia, egga
semest mõista, mis pühhas^{kojas} tehharje, ja mis pär-
rast jima kokkolullakse. Kus sedda rummalust
on, seäl kulakse juis ka laste nutmist ehk
muud meelepahantawat ja seggawat heäl ehk
kistagi, mis rummalad lapsikefi julduse ajal
tewad, ja sellega ^{waind} rummalat ^{waind} lenistusse nelawad
ja sedda seggawat, mis rummal neile juis
arwab, kes ~~niid~~ se joggusid ^{rodvokesi} lapsi kierriko towad,
mis weel alles mõist matad ja rummalad on.

Lõpposa

See kirjetele räägitakse, mis nüüd mõistlikumate kätte jada
nimema, olleme, et kül lähidelt, jäs õmmetige täiemall
jedda püüdnud õppetada ja selletada, mis mõistlik
inimesel usjoõppetus tundmise polest selge peab ollema:
agga, et tein Summal õppetud kaht jaggu on,
toine, mis usjo, ja toine, mis ello oendamise pärrast
õppetab; jäs püüdnud weel seama wümfest nimmetud, ning
ja mis ello juhutamise, ehk usjoõppetus nimme
tarje. Ellersime jedda kül ka iggatfend seie järe jätkada
agga et trük ja paber juremat nullitud tarwitawad,
kui et meil ^{seid aegade} jõudu ellers ommast ^{wähäpampa} näest õppetus; jäs
püüdnud ollema agga jeddajimast usjoõppetus ^{usjo} õppetus
wäljaanda; ja kui seama wastowoetawaks seaks
arwatama, ja head maad leidma: jäs, kui Summal
päwi tahhaks pitkendada, aega möda ^{ka} ello juhutamise, ehk usjoõppetus
õppetus jadarjime wäljatullema. O. W. M.

Wt 13. Inimene wäljal.

Võrgat 2. 5^{km} Januar
1826.

J. C. Cruz,
all Cuzco.